

Walter Robert Brydges –roepnaam Walter- wordt geboren op 11 januari 1924 in Galetta, Ontario. Hij is het eerste kind van William John Brydges en Elizabeth Ann -Lizzie- Brydges, geboren Ferguson. Na Walter zal het gezin nog uitgebreid worden met 8 dochters en 2 zonen. Het gezin bezoekt de United Church en hun voertaal is Engels.

Walter meldt zich op 6 juli 1944 aan in Kingston, Ontario voor actieve dienst in het Canadese leger. Het gezin woont dan in Calabogie, Ontario waar het, vanwege de werkgelegenheid, naar toe is verhuisd. Walter heeft voor hij dienst neemt gewerkt in de mijn van Black Donald.

In de jaren 40 beleefde de Black Donald Graphite Mine nabij Calabogie (Ontario, Canada) een opmerkelijke wederopstanding vanwege WO2. Het was destijds de belangrijkste producent van grafiet in Canada. De enorme vraag naar grafiet als smeermiddel voor zware machines tijdens de oorlogsjaren blies het mijn dorp nieuw leven in.

Mijnschacht Black Donald

Ook Walter moet eerst langs de keuringsartsen voor hij officieel ingelijfd wordt.

De standaard gegevens van hem zijn: lengte 1,70 m; gewicht 61 kg; blauwe ogen, bruin haar. Fysieke kenmerken voor een eventuele identificatie worden niet genoteerd.

Voor Walter begint de militaire carrousel in het districtsdepot in Kingston. Na een paar weken gaat hij voor de basis infanterietraining naar St. Johns, Quebec. Daar zal hij blijven tot het midden van september '44. Hij loopt in St. Johns nog wel tegen een lichte straf op omdat hij een etmaal verlof had genomen zonder het officieel aan te vragen. Een paar dagen binnen blijven en een paar dagen soldij inleveren was de prijs daarvoor.

Half september '44 wordt Walter overgeplaatst naar Farnham, Quebec voor de vervolg training. De invasie in Normandië is dan al een paar maanden geleden en de troepen in West-Europa hebben dringend behoefte aan aanvulling voor de geleden verliezen. Voor Walter is de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) al gepland. De tweede helft van november '44 krijgt hij verlof in combinatie met inschepingsverlof.

Dan is er een opvallende notitie in Walters dossier: toestemming om te trouwen met Mary Agnes Dodge op of na 11 december '44.

Er is geen informatie te vinden dat het tot een trouwerij is gekomen, want Walter blijft als 'single' geregistreerd staan.

Hij is van 8 december 's-avonds tot 12 december laat in de namiddag wel 'onwettig afwezig', dat wil zeggen dat hij vrijaf heeft genomen zonder toestemming te vragen. Toch een privé-feestje gehad?

Op 14 december '44 wordt Walter overgeplaatst naar Camp Debert, Nova Scotia. Een enorm kampement waar de troepen die naar het VK zullen gaan worden verzameld. Vier dagen later gaat Walter, samen met duizenden anderen aan boord van een troepenschip dat hen vanuit Halifax naar het VK zal brengen. Op Eerste Kerstdag '44 zetten ze daar voet aan wal.

Ingedeeld bij een aanvullingseenheid blijft Walter tot 12 februari '45 in het VK. Op die dag gaat hij per vliegtuig naar het vaste land van West-Europa. Zuid-Nederland is dan al bevrijd. Er zijn wel enkele vliegstrips in gebruik, maar deze worden alleen gebruikt door gevechtsvliegtuigen. Walter zal in België zijn geland.

Op 6 maart '45 wordt Walter ingedeeld bij het Algonquin Regiment. Na slechts 6 weken frontervaring sneuvelt hij op 23 april '45. Het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment geeft enige duidelijkheid wat Walter in die korte tijd heeft moeten meemaken.

In april '45 neemt het Algonquin Regiment deel aan de opmars in Noordwest-Duitsland. De plaats Esterwegen wordt bereikt op 11 april '45. Iets noordelijker ligt het Küstenkanaal, daar ligt de volgende taak voor het regiment is. Na de oversteek en het vormen van een bruggenhoofd moet de weg naar Edewecht – Friesoythe veiliggesteld worden. Bij de oversteek en het vormen van een bruggenhoofd krijgen de Algonquins veel slachtoffers te betreuren.

De opmars van het regiment gaat verder richting Edewecht-Bad Zwischenahn. Bij Edewecht heeft het regiment de taak het gebied links en rechts van de doorgaande weg te zuiveren. Hun opmarsroute loopt dwars door het uitgestrekte Vehne-Moor. Het is voor de Duitse troepen een terrein dat goed te verdedigen is. Het moerassige gebied is zo zacht dat tanks en zware voertuigen direct wegzakken. De infanteristen van de Algonquins staan vaak tot hun knieën in de modder en het ijskoude veenwater. Hoewel de tegenstand niet extreem heftig is, hebben de Algonquins meerdere dagen nodig om de omgeving onder controle te krijgen. De Duitse troepen weten dat de Canadezen vastzitten op de weinige verharde wegen. Ze bestoken de oprukkende Algonquins onophoudelijk.

Een klein riviertje, de Vehne, ligt haaks om de opmarsroute en is een extra obstakel. Omdat frontale aanvallen door het moeras te veel levens kostten, rukten de Algonquins op langs de flanken om de Duitse stellingen bij de rivier de Vehne te omtrekken.

De C-Compagnie van Walter heeft relatief weinig verliezen op 23 april '44. Enkele gewonden en één gesneuveld. Private Walter Robert Brydges is de gesneuveld.

<u>STRENGTH DECREASE</u>			
a) <u>S.O.S. KILLED IN ACTION</u> .w.e.f. date shown			
B54532	CQMS Barlow J J	24 Apr 45	D Coy
C124706	Pte Brydges, W R	23 Apr 45	C
F37218	Pte Lucas, L E	23 Apr 45	D
F16706	Pte Smith, H E	23 Apr 45	D

Hij krijgt een tijdelijk graf in de buurt van Osterscheps. Op 8 maart 1946 krijgt hij zijn definitieve rustplaats op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten in plot 8; rij B; graf 2.

Toegekend worden hem:

de 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Op zijn grafsteen staat:

**We loved him,
Yes we loved him
But Jesus loved him more**

Vertaald:

We hielden van hem
Ja, we hielden van hem
Maar Jezus hield meer van hem.

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com;

www.canada.ca/library-archives; wikipedia, wartimesproject.com; War Diary Algonquin Regiment, project '44.